

POSTANOWIENIE

Dnia 3 grudnia 2024 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Małgorzata Gierszon

po rozpoznaniu sprawy **M. A.**
oskarżonego z art. 286 § 1 k.k. i inne
w Izbie Karnej na posiedzeniu
w dniu 3 grudnia 2024 r.,
wniosku zawartego w postanowieniu Sądu Rejonowego w Rawiczu
z dnia 22 października 2024 r., sygn. akt II K 221/24
o przekazanie sprawy innemu sądowi równorzędnemu
na podstawie art. 37 § 1 k.p.k.

p o s t a n o w i ł

**sprawę przekazać do rozpoznania Sądowi Rejonowemu w
Zielonej Górze.**

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 22 października 2024 r. Sąd Rejonowy w Rawiczu, w sprawie sygn. akt II K 221/24, wystąpił do Sądu Najwyższego o przekazanie, w trybie art. 37 § 1 k.p.k., innemu sądowi równorzędnemu, sprawy M. A. oskarżonego m. in. z art. 286 § 1 k.k. spoza okręgu poznańskiego.

Postanowieniem Sądu Najwyższego z dnia 18 czerwca 2024 r., I Ko 56/24, przekazano sprawę temu Sądowi w związku z wnioskiem Sądu Rejonowego w Szamotułach. W uzasadnieniu postanowienia o wystąpieniu z wnioskiem w trybie art. 37 k.p.k. wskazano, że w sprawie jednym z pokrzywdzonych jest Sąd Rejonowy

w Szamotułach, który złożył zawiadomienie o popełnieniu przestępstwa. Ponadto, wskazano, że oskarżony pracował w Sądzie Rejonowym w Szamotułach jako [...].

Z kolei w badanym postanowieniu wskazano, że większość sędziów Sądu Rejonowego w Rawiczu zna oskarżonego i byłego prezesa tego Sądu, który złożył zawiadomienie o popełnieniu przestępstwa. Utrzymują z nimi kontakty zawodowe i towarzyskie. Bliskość terytorialna obu Sądów sprawia, że sądem odwoławczym byłby Sąd Okręgowy w Poznaniu, w którym M. A. pełnił urząd [...].

W ocenie wnioskującego Sądu sytuacja tego rodzaju może stwarzać u postronnego obserwatora, przekonanie o braku warunków do rozpoznania sprawy w Sądzie Rejonowym w Rawiczu w sposób obiektywny.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Wniosek Sądu Rejonowego w Rawiczu jest zasadny i zasługuje na uwzględnienie. Korzystanie z właściwości z delegacji przewidzianej ustawowo w przepisie art. 37 k.p.k. może nastąpić wyjątkowo, jako odstępstwo od konstytucyjnej zasady rozpoznania sprawy przez sąd właściwy (art. 45 ust. 1 Konstytucji RP) – i jedynie w sytuacji, gdy zostanie wykazane, że dobro wymiaru sprawiedliwości wymaga takiego postąpienia.

Jak wskazano w postanowieniu w sprawie stroną i świadkiem – składającym zawiadomienie o popełnieniu przestępstwa - są osoby, z którymi większość sędziów tego Sądu utrzymuje wieloletnie kontakty zawodowe i towarzyskie. Co więcej, sądem wyższego rzędu, a więc sądem odwoławczym w stosunku do Sądu Rejonowego w Rawiczu jest Sąd Okręgowy w Poznaniu, w którym funkcję [...] pełnił oskarżony.

Dla uniknięcia w takim wypadku zarzutów, które mogłyby rzutować na brak obiektywizmu i bezstronności przy rozpoznaniu sprawy, celowe jest, by była ona rozpoznana przez inny Sąd Rejonowy spoza okręgu poznańskiego. Stanowisko takie jest zgodne z dotychczasową praktyką Sądu Najwyższego (vide: m. in. postanowienie z dnia 7 czerwca 2018 r., V KO 41/18). Mając na względzie zrozumiałą i przekonującą argumentację przedstawioną w uzasadnieniu wystąpienia sądu właściwego miejscowo i rzeczowo do rozpoznania wniesionego

środka odwoławczego, uznać należało, że dobro wymiaru sprawiedliwości przemawia za przekazaniem rozpoznania sprawy do innego sądu równorzędnego. Sąd Najwyższy wskazał Sąd Rejonowy w Zielonej Górze.

Z tych też powodów orzeczono jak w sentencji.

[J.J.]

[ał]